

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavlína Brzobohatého, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc., **o návrhu JUDr. Dany Sedlákové, na obnovu řízení** ve věcech vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018,

t a k t o :

Návrh JUDr. Dany Sedlákové ze dne 17. 11. 2019 na obnovu kárného řízení ve věcech vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018 **se** podle § 22 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, za přiměřeného použití § 283 písm. d) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

z a m í t á .

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, podání navrhovatelky a procesní postup kárného senátu

[1] Dne 18. 11. 2019 podala navrhovatelka návrh na obnovu řízení (datovaný dnem 17. 11. 2019) ve výše uvedených dvou kárných věcech. Jednalo se o věci kárných řízení vedených proti ní jako soudkyni Okresního soudu v Blansku.

[2] Rozhodnutím ze dne 11. 4. 2018, č. j. 16 Kss 6/2017 – 201, bylo shledáno, že navrhovatelka se dopustila kárného provinění, a bylo jí uloženo kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudkyně. Kárné provinění spočívalo v tom, že v celkem šesti věcech, které jí byly jako soudkyni přiděleny k rozhodnutí, po vydání rozhodnutí o věci úmyslně v rozporu se zákonem vydaná rozhodnutí změnila.

[3] Věc sp. zn. 16 Kss 2/2018 se týkala typově méně závažných porušení povinnosti soudce tvrzených kárným navrhovatelem. Tato údajná porušení povinností byla kárným

senátem vyloučena k samostatnému projednání. Poté, co byla navrhovatelka odvolána z funkce soudce, bylo řízení zastaveno usnesením ze dne 9. 1. 2019, č. j. 16 Kss 2/2018 - 12.

[4] Důvody návrhu navrhovatelka popsala velmi detailně v podáních datovaných dnem 17. a dnem 18. 11. 2019. Jejich podstatou bylo, že podle jejího přesvědčení byl návrh v původních dvou kárných věcech podán proti ní účelově, ve snaze ji „vystrnadit“ ze soudu a její místo obsadit mladšími kandidáty na soudce. Navrhovatelka barvitě popsala údajnou síť neformálních vztahů zasahujících různé justiční instituce (konkrétně Nejvyšší správní soud a Okresní soud v Blansku; propojkou zde měla být bývalá asistentka soudce Nejvyššího správního soudu a nyní soudkyně Okresního soudu v Blansku L. P., nyní H.), jakož i podnikatelskou a veřejnou (zejména komunální) sféru, které podle jejího přesvědčení vytvářely podhoubí účelového postupu vůči ní.

[5] Dále navrhovatelka namítala různé procesní vady v řízení v původních kárných věcech, jichž se měl dopustit předseda kárného senátu i senát jako takový.

[6] Konečně navrhovatelka namítla podjatost nynějšího kárného senátu (personálně se shodujícího s tím, jenž rozhodoval v původních dvou věcech). K této námitce je třeba uvést, že usnesením ze dne 7. 1. 2020, č. j. Nao 232/2019 - 47, Nejvyšší správní soud rozhodl, že členové kárného senátu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí nynější věci návrhu na obnovu řízení.

[7] V reakci na to namítla navrhovatelka podjatost členů toho senátu Nejvyššího správního soudu, který rozhodoval o námitce podjatosti, a vůči dalším členům kárných senátů Nejvyššího správního soudu. Požadovala, aby do rozhodnutí o této její námitce podjatosti nebylo rozhodnuto o návrhu na obnovu řízení a z jednání dne 15. 1. 2020 se omluvila s tím, že nesouhlasila, aby soud rozhodl v její nepřítomnosti.

[8] Na jednání kárného senátu dne 15. 1. 2020 žádný další významný posun nenastal. Navrhovatelka se v souladu se svým předchozím avísem na jednání nedostavila.

[9] Jednání samotné nebylo důvodu odročovat, neboť se mohlo konat i za nepřítomnosti navrhovatelky. Na jednání byla řádně a včas předvolána. Omluvila se z něho proto, že požadovala vyčkat s konáním jednání do vyřešení své druhé námitky podjatosti (proti soudcům, kteří rozhodli o její první námitce podjatosti, dalším členům kárných senátů Nejvyššího správního soudu). Něco takového nelze připustit. Členové kárného senátu nebyli shledáni podjatými. Řešení otázek podjatosti kohokoli dalšího, kdo se sám na rozhodování o návrhu na obnovu řízení přímo nepodílí, nebo, pokud se podílel nepřímo (rozhodováním o námitce podjatosti), tím již své „rozhodovací angažmá“ vyčerpal, není důvodem k prodlevě v postupu řízení o návrhu na obnovu. Vršením námitky podjatosti by teoreticky mohlo být jednání ve věci návrhu na obnovu řízení odkládáno na velmi dlouhou dobu.

II. Posouzení věci kárným senátem

[10] Podle § 22 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002

Sb.“), [v]e lhůtě 3 let od právní moci rozhodnutí senátu podle § 19 odst. 1 může soudce, předseda soudu, místopředseda soudu, předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, státní zástupce nebo soudní exekutor podat návrh na obnovu kárného řízení“.

[11] O včasnosti návrhu není pochyb.

[12] Podle § 25 téhož zákona, [n]estanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu. K tomuto ustanovení se vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07, v němž, mimo jiné, uvedl: „To však neznamená, že kárné řízení je totéž jako řízení trestní; přiměřeným použitím je míněno, že ustanovení trestního řádu se použijí s přihlédnutím ke smyslu a podstatě kárného řízení, jímž je mimo jiné ochrana integrity soudcovského sboru, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.“

[13] Podle § 277 trestního řádu, [s]končilo-li trestní stíhání vedené proti určité osobě pravomocným rozsudkem, pravomocným trestním příkazem, pravomocným usnesením o zastavení trestního stíhání, pravomocným usnesením o podmíněném zastavení trestního stíhání, pravomocným usnesením o schválení narovnání nebo pravomocným usnesením o postoupení věci jinému orgánu, lze v trestním stíhání téže osoby pro týž skutek pokračovat, pokud nebylo takové rozhodnutí zrušeno v jiném předepsaném řízení, jen byla-li povolena obnova trestního řízení. Před povolením obnovy lze k zajištění důkazního materiálu a k zajištění osoby obviněného provádět vyšetřovací úkony jen v mezích ustanovení této hlavy.

[14] Podle § 278 odst. 1 věty první trestního řádu [o]bnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

[15] K povolení obnovy řízení by bylo třeba, aby vyšly najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly odůvodnit (samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve) jiné rozhodnutí o odpovědnosti za kárné provinění nebo o kárném opatření. Žádné takové skutečnosti navrhovatelka netvrdila a ani jinak nevyšly najevo.

[16] Argumentace navrhovatelky jakýmsi spolčením proti její osobě je zcela vzdálena realitě. Kárný senát nemůže vyloučit, že někteří lidé na Okresním soudu v Blansku mohli považovat za žádoucí, aby navrhovatelka jako soudkyně skončila a byla nahrazena ve své pozici jiným soudcem. I kdyby tomu tak bylo (kárný soud tuto otázku skutkově neproěřoval, neboť to nebylo třeba), nebylo by to pro povolení obnovy řízení podstatné. Navrhovatelka byla kárně postižena za zcela konkrétní jednání popsané ve výroku rozhodnutí v původní věci sp. zn. 16 Kss 6/2017. Ve vztahu k tomuto konkrétnímu jednání neuvedla v návrhu na obnovu žádné skutečnosti nebo důkazy, které by mohly

splňovat podmínky § 278 odst. 1 věty první trestního řádu. Skutečnosti, které tvrdila, se týkají možná poměrů na Okresním soudě v Blansku, možná poměrů jiných osob a institucí, pro podstatu věci nedůležitých, ale netýkají se samotného kárného provinění a otázky viny či přiměřenosti kárného opatření. Pro věc je podstatné to, že kárný návrh na ni podala k tomu oprávněná osoba (předsedkyně Okresního soudu v Blansku). Ať již její skutečná vnitřní motivace byla jakákoli, předsedkyně soudu podala návrh logicky konzistentní, opřený o konsekventní skutková tvrzení, jež se v řízení před kárným senátem ukázala jako pravdivá a právně relevantní. Ani samotná navrhovatelka skutkovou podstatu toho, co jí bylo kárnou navrhovatelkou přdestíráno, nezpochybňovala, pouze se s kárnou navrhovatelkou a v posledku i s kárným senátem lišila v právním hodnocení těchto pro věc rozhodných skutečností.

[17] Ani argumentace údajnými procesními pochybeními kárného senátu v původním řízení není relevantní. Navrhovatelka netvrdí nic, co by mohlo vést ke zpochybnění skutkových závěrů kárného senátu či relevance jím provedených důkazů. Opět v podstatě jen nesouhlasí s hodnocením zjištěných skutečností a vyčítá kárnému senátu jakousi zaujatost. Kárný senát připomíná, že jeho procesní postup, včetně jednotlivých dílčích otázek zmiňovaných navrhovatelkou (řešení námítky podjatosti vznesené navrhovatelkou přímo na jednání kárného senátu v původní věci aj.), byl podroben přezkumu Ústavním soudem a nebyla v něm shledána vada ústavněprávní povahy (viz jeho usnesení z 30. 10. 2018, sp. zn. III. ÚS 2023/18, ve vztahu k námitce podjatosti zejména bod 16). Navrhovatelka tedy ve své podstatě vznáší v rámci návrhu na obnovu kárného řízení jakýsi opravný prostředek, jímž brojí proti právním (zejména procesním) vadám postupu kárného senátu v původním řízení. K tomu však institut obnovy kárného řízení neslouží. Jím má být napravena vada spočívající v tom, že dodatečně vyjde najevo, že skutkové závěry v původním řízení měly být pravděpodobně jiné, a to v té míře, že by to pravděpodobně znamenalo změnu závěru o kárné odpovědnosti či o kárném opatření. Obnova řízení však neslouží k nápravě vad právního hodnocení či vad postupu v původním řízení.

[18] Kárný senát proto návrh na obnovu kárného řízení podle § 283 písm. d) trestního řádu zamítl, jelikož neshledal důvody obnovy podle § 278 téhož zákona.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu